Anul III. — Nrul 22 Preţul unui exemplar **4** Lei. Timişoara, 26 Maiu 1929

SVASTICA BANATULUI

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE

De sub preşidenţia D-lui Prof. **A. C. CUZA**

ABONAMENTUL PE UN AN
Pt. plugari şi muncitori Lei 200 | Pentru bănci şi fabrici Lei 500
Pt. intelectuali . . . „ 300 | Abonament de sprijin „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari :-: In America 4 Dolari

Director-proprietar:
ALEXANDRU ŢIERANU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA:
TIMIŞOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Liga Apărării Naţionale Creştine

rganizarea membrilor neînscrişi

TATUTUL „FRĂŢIILOR“

Introducere

eamul românesc e atins de rea boală parazitară, care îl aduce curând la pieire, dacă i se opune cu toată hotă-a.

araziţii noştri sunt Jidanii. armele lor ucigătoare sunt iile.

i ne omoară prin alcoolism. i ne împiedecă să ne înmul- prin Desfrâu.

i ne-au răpit toate mijloa- de traiu (comerţul, indus- agricultura, cerealele, lem- petrolul, etc.), ne jupoaie camată şi prin tot felul de ocherii, şi ne lasă săraci, itori de foame, în ţara cea bogată din lume.

i caută să ne subjuge, — organizaţiile lor sociale şi tice:

ahalul, Franc-Masoneria, So- ismul, Comunismul, — şi să facă să fim robii lor..., după au făcut cu nenorociţii de şi.

i ne urăsc de moarte, — ne erează cultura (prin presa, ratură, artă), — şi ne pone- sc pretutindeni.

oi Românii trebue să ne a- ăm viaţa noastră şi a copii- noştri şi, astfel, suntem da- să intrăm cu toţii în Liga ărării Naţionale Creştine, nu e un partid politic, ci o diaţie naţională, deasupra anţiilor partidelor.

L. A. N. C. cuprinde două fe- de Membri: (Statut Art. 5): Membrii înscrişi, cari luptă cadrele organizaţiei, luând te la toate acţiunile L. A. C.

Membrii neînscrişi, cari sc sau sunt siliţi, pentru di- te motive, să stea în afară organizaţia formală a L. A. N. C. dar cari îi aparţin sufle- teşte, şi înţeleg ca în limitele puterilor şi situaţiei lor, să spri- jine, ca buni Români, scopurile ei generale, româneşti şi creş- tine.

In această din urmă catego- rie intră şi bunii Români cari s'au înscris în diverse partide politice, — înainte chiar de în- fiinţarea L. A. N. C., — dar cari recunosc şi ei necesitatea luptei de apărare a naţiei româneşti, primejduită de parazitismul ji- danilor.

In vederea participării la a- ceastă luptă comună a tuturor românilor — în orice situaţie s'ar găsi — membrii neînscrişi ai L. A. N. C., formează „Frăţii“

STATUT

1. — Recrutarea şi Organizarea „Frăţiilor“.

Articolul 1. — „Frăţiile“ se constitue liber din iniţiativa proprie, şi sunt autonome şi in- dependente una de alta.

Prima Frăţie, de 12 persoane, formează „Frăţia Centrală“.

Fiecare din cele 12 persoane, la rândul lor, recrută, printre cunoscuţi, alţi membri, — for- mând astfel 12 Frăţii.

Şi aşa mai departe.

Fiecare din aceste noi Frăţii are ca Şef pe Membrul care a recrutat-o.

Articolul 2. — Numărul mem- brilor dintr'o Frăţie poate varia între 3 şi 12.

Când numărul membrilor re- crutaţi, de aceiaşi persoană, trece peste 13, — cei ce sunt în plus se constituesc într'o a doua Frăţie, care poate să îşi păstre- ze Şeful.

Articolul 3. — Nimeni nu poate fi admis ca Frate, înainte de vârsta de 21 de ani.

Tinerii, de la 14 ani în sus, vor forma frăţii de educaţie, în cari vor rămâne până la majo- rat.

Doamnele, neînscrise în Li- gă, constituesc Secţii deosebite, cu aceiaşi organizaţie.

II. — Indatoririle Membrilor

Art. 4. — Membrii „Frăţiilor“, sunt datori:

1. Să înveţe a cunoaşte ches- tia jidănească, citind şi — reci- tind publicaţiile de propaganda scrise de Conducătorii Ligei.

2. Să răspândească aceste în- văţături printre cunoscuţii lor.

a) procurându-li publicaţiile de propagandă şi îndemnându-i să le citească cu atenţie.

b) ori, — dacă nu ştiu carte, — citindu-li şi explicându-li ei înşişi, aceste broşuri.

3. Să adune cât mai mulţi a- derenţi.

4. Să sprijine elementul ro- mânesc în contra tendinţelor cotropitoare ale jidanilor.

5. Să dea votul lor candidaţi- lor L. A. N. C. la alegerile par- lamentare, judeţene, comunale, etc., — căci acestia lucrază pen- tru binele naţiei româneşti.

6. Să cumpere şi să nu vândă nimic la jidani, — ferindu-se de ei ca de ciumă. Să nu intre nici- odată, — nici ei, nici familiile lor, — în prăvăliile şi mai ales în cârciumele jidăneşti. Să nu se împrumute de la cămătari ji- dani.

7. Să se aboneze la organul central al L. A. N. C. „Apărarea Naţională“.

Art. 5. — Şefii „Frăţiilor“, sunt datori:

1. Să activeze propaganda.

2. Să strângă de la Membri cotizaţiile şi costul publicaţii- **lor — şi să le trimeată Centrului.**

3. Să stimuleze şi să coordo- neze munca „Frăţiilor“ lor.

4. Să îndrumeze formarea al- tor „Frăţii“.

III. — Propaganda

Art. 6. — Propaganda se adre-

Statutul „Frăţiilor“ L. A. N. C.

Formată în ziua de 4 Martie 1923 — în momentul când se vo- ta Constituţia cu drepturile ji- seză tuturor românilor, în pri- mul rând: „ţăranilor agricultori, negustorilor, meseriaşilor, func- ţionarilor, profesioniştilor liberi — muncitorilor din regunile mi- niere şi petrolifere, din Porturi, de la Căile Ferate, de prin Uzi- ne, Fabrici şi Ateliere“, etc., cari sunt bântuiţi mai cu ose- bire, de molima Comunismului jidănesc — şi în deosebi, tine- rimei din şcoli, care trebue nea- părat educată şi îndrumată pe calea cea bună şi dreaptă a doc- trinei şi programului L. A. N. C.: Hristos, Regele, Naţiunea, România Românilor.

IV. — Centralizarea Frăţiilor

Art. 7. — „Frăţiile“ au ca mi- siune principală să se întindă asupra ţării întregi.

Art. 8. — Membrii fie-cărei „Frăţii“, stau în legătură numai între dânşii. Şeful „Frăţiei“, este singurul organ de comuni- care cu Frăţia Centrală, iar Frăţia Centrală, este singurul organ de comunicare a Frăţiilor cu organizaţia L. A. N. C.

Şefii Frăţiilor, lucrează per- sonal şi direct, fiindu-li strict interzis să întocmească liste de membri, Procese-Verbale, sau alte scipte de orice fel, cari nu pot avea nici un scop, întrucât „Frăţiile“ sunt organizaţii au- tonome, şi libere, restrânse la membrii lor, cari se cunosc, şi nu au nevoe de acte ca să poată lucra, ci numai de înţelegeri verbale.

Art. 9. — Şeful „Frăţiei“ Cen- trale, sub supravegherea căruia lucrează toate Frăţiile din Ro- mânia, şi căruia au, a i se adre- sa orice comunicări, este Vice- Preşedintele L. A. N. C. Prof. Dr. N. C. Paulescu (Strada Ca- lonfirescu 17 Bucureşti).

Rezoluţia Preşedintelui Suprem
APROBAT
A. C. CUZA.

danilor, care era să fie promul- gată peste trei săptămâni la 28 Martie 1923 — L. A. N. C. nu a putut, să-şi desăvârşească ime- diat organizaţia sa, şi nici nu a fost înţeleasă, din primul mo- ment şi de toată lumea, în prin- cipiul ei: ca Ligă, şi nu ca par- tid.

Ca orice organism viu, L. A. N. C. s'a desvoltat progresiv, şi i s'a lămurit fiinţa, prin doctri- nă şi fapte, stabilindu-se că Li- ga nu este partid, nu voeşte să fie partid, nu va fi niciodată partid.

Statutul „Frăţiilor“ L. A. N. C., însemnează încă un pas mai departe, pe calea acestei desă- vârşiri, a organizaţiei şi a înţe- legerei sale.

Marele număr al membrilor neînscrişi — care este caracte- ristica L. A. N. C. — îşi găsesc în acest Statut al „Frăţiilor“, forma cea mai utilă a conlu- crării lor efective, cu membrii înscrişi, dar rămânând în afară de organizaţia acestora.

Frăţiile sunt autonome şi li- bere.

Autonome: ele, se constitue şi se administrează fiecare de si- ne, şi sunt limitate strict la nu- mărul membrilor, care numai ei se cunosc între dânşii, fără nici o legătură formală cu organiza- ţia L. A. N. C.

Libere: ele îşi desfăşoară ac- tivitatea, după posibilităţile fie- căreia, fără nici un impuls din afară.

Singura legătură a „Frăţiilor este doctrina şi munca.

Oriunde dar se găsesc trei români — împărtăşind aceeaş doctrină, a L. A. N. C. şi hotă- râţi să muncească pentru sco- purile ei — poate exista o „Fră- ţie“: în orice ramură de activi- tate ar fi.

Intinzându-se astfel asupra ţării întregi, „Frăţiile“ vor fi sprijinul cel mai puternic al L. A. N. C., pentru realizarea pro- gramului ei: Hristos, Regele,

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Contribuţii

demascarea fiinţiei şi secretelor Franc-masoneriei

de: **Romulus Damian**

(Continuare).

Una dintre cele mai criminale aţiuni a Franc-masoneriei uni- rsale e, aşa numita, „Intelligen- Service“ cu sediul principal la ndra, ocupându-se exclusiv cu ionajul militar în toate statele u lume, din anul 1870 când a st înfiinţat de supraconducăto- oculţi în înţelegere cu capii anţei israelite universale, com- să în majoritate de marii ban- ri jidani internaţionali. Acest erat de spionaj e format din le mai frumoase femei în via- adevărate Venus ce prin far- ecul lor pot zăpăci şi pe cel mai ce şi chibzuit bărbat, în clipe norocite. Toate sunt unelte rbe în mânile conducătorilor care nici nu-i cunosc, toate nt orbite de dorul după viaţă xoasă plină cu aventuri păcă- ase, toate sfârşesc la balamuc, aţie planurilor lojelor franc- sonice, în cel mai bun caz tre- buind să se sinucidă singure, sau sunt asasinate, potrivit cu hotă- rârile conducătorilor oculţi în a căror slujbă criminală au fost, fără ai fi văzut vreodată, fără a fi auzit de ei, fără a îi cunoaşte. **Recrutarea acestor femei să face prin aranjări de concurse de fru- museţă, cu ajutorul presei în sluj- ba Franc-masoneriei şi a finanţei internaţionale jidăneşti, când cele mai frumoase concurente sunt concentrate la un loc spre a fi examinate din punc de vedere al inteligenţei, capacităţei şi con- cepţunilor asupra vreunui oare- care fapt concret.** In felul acesta a căzut în căpcana franc-maso- nilor în Martie 1879 o fată en- gleză, — a cărui nume e necu- noscut până azi. — de o frumu- seţă uimitoare, o adevărată ma- donă chemată a zăpăci pe orica- re bărbat. Măjestuoasă şi sveltă blondă auriu cu ochii negri ca cărbunele, fizicul fără nici o ur- mă de critică, rafinată, vicleană, cultă, vorbind mai multe limbi şi putând îmbrăca orice titlu de nobleţă ea a fost trimisă de „Intelligence Service“ la 20 Iunie 1870 la Paris spre a fura planu- rile de război a armatei france- ze, ce pe vremea aceia să pregă- tea de război cu Germania din ordinele lui Napoleon al III-lea, în urma divirgenţei sale cu rege- le Wilchelm al Prusiei privitoa- re la isgonirea reginei Isabela depe tronul Spaniei, pusă la ca- le în lojele din Paris şi Londra. După o lună de zile aceste pla- nuri fură în sertarul generalului feldmareşal Hellmut von Molt- ke la Berlin, expediate din Lon- dra în copie fidelă după origina- lele din sertarul generalului fran- cez Mac Mahon, care fusese bă- tut în bătălia dela Wörth şi Weissenburg, graţie acestui fapt, franc-masonii şi marii bancheri jidani având tot interesul ca Franţa să piardă acest război ce s'a şi întâmplat prin tratatul de pace din Frankfurth pe Main la 1871.

Trei luni după încheierea a- cestui scandalos tratat de pace, care rupsese din corpul Franţei privinciile Alsacia şi Lorena, 5 miliarde de franci aur despăgu- bire de război şi rămânerea trupelor germane în Franţa pe costul francezilor până la achi- tarea sumei, poliţia din Londra anunţă că vestita frumoasă La- dy Knock, (desigur pseudonim dat de franc-masoni, Knock în- semnând „lovitură“, — deci Doamna Lovitură) a fost găsită spânzurată în apartamentele sale din Downing Street; cum resultă din scrisoarea lăsată franc-masonului englez S. Ham- stowne.

Să ştie că casele Rotschild din Londra, Paris şi Frankfurth pe Main au câştigat depe urma a- cestui război peste 2 miliarde de franci aur, iar bancherii ji- dani M. W. Warburg şi Comp. din Hamburg în tovărăşie cu Kuhn, Loeb şi Comp. din New- York un miliard şi 215 milioane de franci în aur.

Tot aşa de bine să ştie că au- torii morali a războiului Bur- Englez din 1899 —1902 sunt su- praconducătorii oculţi ai Franc- masoneriei universale în com- plicitate cu marii bancheri ji- dani internaţionali, şi că „Inte- lligence Service“ procurase mare lui cartier englez planurile de ultimă rezistenţă, elaborate de generalii buri Botha, Cronje şi Joubert, prin intermediul unei femei germane spioană, vizitând sub numele de ducesa Iosefine, Martha-Magdalena, lagările ne- norociţilor de şchilozi şi răniţi buri şi apoi cartierul generalu- lui Cronje care cu numai 3500 de cameni rezista săptămâni în- tregi armatei engleze compusă din 65.000 de oameni, fură pla- nurile pe cari le trimite prin cu- rieri speciali la Londra, pentru- ca astfel apoi burii să fie siliţi a capitula, preferând a pierde mai bine independenţa decât a ve- dea complectamente ruinată ţă-

Națiunea, România Românilor

In conformitate cu programul consfătuirei, dela 2 Februarie 1928. recomand așadar tuturor bunilor români, această formă de organizație autonomă, care socotesc, că are o însemnătate deosebită.

Să nu uităm toți, că nația românească trece astăzi prin cele mai grele momente ale existenței sale, și că numai unitatea de conștiință și acțiune, a tuturor, o poate salva.

Iași, 4 Martie 1929.

De a șasa aniversare a înființărei L. A. N. C.

A. C. OUZA.

In atenția intelectualilor creștini

O dovadă, că jidanii „culți“ și astăzi mai respectă legile criminale ale Talmudului

Gazeta șvăbească „Banater Deutsche Zeitung“, din 17 l. c. publică o informație despre un scandal ivit în sinagoga din Timișoara-Cetate, provocat de așa ziși „jidani culți“.

Iată ce s'a întâmplat: In ziua de 15 l. c. jidănașul Iacob Gans a venit la sinagogă să se roage pentru tatăl său mort de curând. Gans a fost calfă, acum un an în prăvălia jidanului Carol Wiesel, din Fabrică. Atunci Gaus s'a îmbolnăvit și a stat mai mult timp în pat. După ce s'a însănătoșat, a cerut dela Casa Cercuală, ajutorul de boală, ce îi compete. Aici a aflat abea, că patronul său Wiesel, la care servise 3 ani, nu l'a anunțat, fapt pentru care organele statului au amendat pe comerciantul jidan cu suma de 10.000 Lei.

Acest Wiesel, întră în ziua suszisă în sinagogă și vede pe Gaus rugându-se.

Ca un turbat se repede asupra lui și strigă cât îl ține gura: **Cum cutezi tu să întri aici, când ai denunțat pe un coreligionar de al tău?**

Wiesel, ajutat de cei doi feciori ai săi s'a aruncat asupra lui Gaus, lovindu-l și încercând a-l alunga din sinagogă. Jidanii adunați aici, ne știind momentan de ce este vorba, s'au format în două tabere și a pornit o păruială în toată regula. In acest scandal infernal se amestecă și rabinul, încercând a face pace, însă fără succes. A trebuit să cheme poliția, care a pus capăt scandalului.

Acest scandal a avut loc între așa zișii „jidani culți“, sau „intelectuali“, despre cari unii dintre creștinii noștri afirmă, că nu ar mai fi atât de habotnici, ca cei ortodoxi ,cu caftane și perciuni.

Pentru a demonstra această greșală a intelectualilor creștini, aduc o probă din cartea jidovească „Sulhan Aruk“ care este un extras din Talmudul criminal și care conține următorul text și astăzi în vigoare și respectat de TOTI JIDANII de pe lume. Iată textul în original, pentru a da posibilitatea, celor ce se cred mai cuminți ca noi, să ne controleze:

Choschen ha-mischpat 388, 10:

מותר להורגו המוסר בכל מקום אפילו בזמן הזה ומותר להורגו כודם שימסור אלא כשאמר הריני מוסר פלוני בגופו או בממונו אפילו ממון כל התיר עצמו למיתה ומתרין בו ואומרים לו אל תמסור אם העיז פניו ואמר לא כי אלא אמסרנו מצוה להורגו וכל הקודם להורגו זכה:

Pe românește tradus, sună astfel: **Și în ziua de azi este permis a ucide pe trădător ori unde; este permis chiar a'l ucide încă înainte de a denunța, adecă, când el zice: Eu voiu denunța pe cutare sau cutare, ca să păgubească la trup sau la banii săi, chiar dacă sunt bani puțini, astfel el s'a dat morții. Să fie avertizat și să i se zică: „nu denunța!“ Dacă el se împotrivește și zice: „totuși voiu denunța“, atunci este poruncă de a'l omorî, și cine îl ucide mai întâiu are un merit.**

Acest text de lege religioasă jidănească este în flagrantă contrazicere cu orice concepție morală creștinească, iar scandalul Wiesel—Gans este dovada, că jidanii „emancipați“ — cum îi numesc creștinii ignoranți sau de rea credință, — respectă și astăzi legile lui Iahova—Satana, cuprinse în Talmud și extrasul lui: „Sulham aruk“ (Masa gătită).

Noi cuziștii, prezentăm cele de mai sus intelectualilor creștini, drept dovadă pentru adevărul cauzei noastre și așteptăm, că prietinii jidanilor, cei cari se cred foarte deștepți și culți, să ne dovedească contrarul.

Știind însă, că nimeni nu poate răsturna un adevăr documentat, demascăm pe toți aceia, cari s'au pus în slujba criminală talmudică a jidănimei universale, apărându-i cu minciuni și mistificări meschine, plătite cu bani grei din punga fără de fund, al jidovimei parasitare.

Cazul Wiesel este chemat să deschidă ochii domnilor, cari s'au angajat să veghieze asupra odinei și siguranței statului nostru, ca să înțeleagă ce încredere pot avea în jidanii angajați în serviciul lor.

Jidanilor le este interzis a denunța pe coreligionarii lor, deci, ușor se explică, de ce agenții jidani dela poliție sau siguranță, încă nu au putut „descoperi“ nici un singur caz de contrabandă jidovească sau comerț cu carne vie, care este un monopol mondial al jidovimei.

Specula, contrabanda și frământarea statului este în plină floare, în sărmana noastră țară, fiindcă întreaga poliție și siguranță a încheput pe mâna celor amestecați sau încuscriți cu jidanii. Poliția nu află nimic dela jidanii angajați la dânsa, în schimb însă, jidanii știu tot ce se petrece la poliție.

Pentru aceasta trebue să plătească țărănimea noastră sute de milioane Lei anual, cât face bugetul poliției?

Cetiți în acest număr și „Contribuțiile la descoperirea secretelor francmasone“ de R. Damian, pentru a vă edifica pe deplin.

In fața materialului nostru documentat trebue să capituleze și cel mai încăpăținat ignorant, apărător al jidanilor!

A. Tieranu.

Mesia în România

Invierea Morților. — Revoluția „evanghelică“. — O nouă eherie jidănească a adventiștilor. — „Mesia“ scrie la gaze Ce se întâmplă, când sifilisul distruge un creer jidănes

Intâmplător îmi cade în mână, gazeta unui individ, care se ascunde sub pseudonimul de CROTHORA și care cu toată verosimilitatea, numai jidan și sifilitic poate fi.

Pe fruntea gazetei se află următoarele titluri: VENIREA LUI MESIA. DESFIINTAREA BANULUI. INVIEREA MORTILOR. ZIAR SOCIAL de MESSIA însuși sub numele său cel nou de CROTHORA. Redacția și administrația: București 2, Prelungirea Griviței 214.

Cetesc gazeta, pe care „Mesia“ însuși, sub numele de Crothara, o redactează personal, și m'am simțit foarte mândru, când am aflat, că Mesia mi-a ajuns coleg de meserie: gazetar.

Nici când nu aș fi cutezat să cred, că D-zeu ne iubește atât de mult, pe noi, gazetarii și pe măestrii tipografi, încât, la a doua sa venire pe lume, și-a ales tocmai meseria noastră.

Ce o să ne invidieze tâmplarii!

Gazetarii au ajuns cei mai mari domni pe lume!

Astfel aș gândi și eu, dacă aș fi născut din semânția lui Iuda și dacă și creerul meu ar fi atăcat de sifilis, cum este cazul la noul „Mesia“ din București, „creatorul universului“ domiciliat în Calea Griviței prelungită No. 214.

Domiciliul ales, anume, într'o stradă prelungită, ne dă de bănuit, că noul „Mesia“ gazetarul dumnezeu, ar fi prescurtat cu briciul, la vârful unui organ oarecare — de tot profan — al corpului, și ar dori să prelungească ceva.

Am cetit foată gazeta sifilitic-ului jidan și am petrecut de minune.

Se crede dumnezeu și vrea să facă și pe alții să creadă în nebuniile lui.

Am râs și am zis: fu.. u ... ugi d'acolo nebunule! Ești dat dracului cu tot mesianismul tău idiot și produs de spirochetele sifilisului. Cine se va lua după prostiile tele?!

Imi aduc aminte de nebunii pe cari i-am văzut în clinicile universitare. Era unul care se asemăna perfect cu Crothara: el se credea de Dumnezeu și binecuvânta pe toți vizitatori săi.

Mie de exemplu mi-a spus: „pe tine te fac rege în Anglia și nu vei muri niciodată“.

Dacă ar fi fost Crothara în locul meu, el, imediat s'ar fi pus să învețe englezește, ca s pregătit pentru luarea în re a noului său post.

Insă nebunul dela clinic fost atât de periculos, ca nul Crothara, care execută mite ordine secrete ale jid internaționale francmasone tru compromiterea cre creștine și propagă ideile versive comuniste, într'o foarte rafinată, încât inteli poliției noastre nu ajunge le dea de urmă.

Atâtea citate din Biblie, îi distruge întreaga auto în fața omului, care nu o cu te foarte bine.

După citatele lui Crotha ranjate după un plan jid foarte rafinat, Noul Testa apare, ca o carte de propag bolșevică, mai radicală, toate cele scrise până astă scribii lui Lenin, Trotchi, viev și Bela Kun.

Idiotul Crothara, pus la de jidovimea bolșevică și d ganele ei: francmasoneria apucat să dărâme Altarele dintei noastre strămoșești, du-le cu textele Bibliei. Iar torii Altarelor stau cu m încrucișate.

Nu se mișcă, fiindcă stăpâni vii, ci numai niște de cari a uitat moartea. Da ar fi așa, un Crothara de ar fi fost internat într'un muc oarecare din țară.

Ce privește desființarea lui și învierea morților, pr și „filosofia“ întregii gazet avem ce combate, fiindcă fa nebuni și animale, numai un gur argument are rost: ciom De aceea sfătuim pe fiecare mân, când se întâlnește c adventist și acesta ar în să-i comunice idioțiile lui. boteze în numele Tatălui a lui și al sfântului Duh.

Cine nu face acest lucru, un dușman al patriei și al mului românesc.

Botezați-i, ca să vă țin minte cât ovr trăi. Iar dacă întâmpla să moară un ad tist nu e nici o pagubă: Crot d-zeu lor nebun, s'a angajat învie din morți.

Nu putem lăsa, ca jidanii litici la creer să înebune pătura noastră țărănească tă de cultură. Ar fi o negli criminală din partea noastră

A. Tier

Glume

Directoratul financiar al Banatului. Guvernul a numit un directorat, care să conducă politica financiară a țării (fiindcă guvernul nu se pricepe la așa ceva), din care fac parte: Aristide Blank, Oscar Kaufmann, Vaselinopolos și trei români.

Pentru Banat se va numi un subdirectorat compus din: Micu, G. Popovici, Raina-Rosenthal, Szana, Dârzopolos și Faur.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

risoara lor și poporul în sapă de lemn.

O altă unealtă oarbă e vestita femeie frumoasă cunoscută sub numele „la belle Flora“, ce în tot cursul războiului mondial apărea când în Rusia, când în Germania, când în Franța, Anglia, Turcia, România, Bulgaria, fosta Austria Ungaria etc. pretutindeni vizitând cartierele generale, captivând generali și miniștri, oferindu-i-se banchete, ceaiuri și serate până și la curțile imperiale.

Iată ce ne spune scriitorul Gh. B. în revista „Apărarea Națională“ No. 3 din 1 Iunie 1927 despre această spioană în serviciul lui „Intelligence Service“, sau mai exact, Serviciul Judaic Internațional al Franc-masoneriei:

„In ce privește fizicul, nici Dumnezeu nici oameni nu ar avea ceva de adăogat la frumusețea acestei femei: măjestuoasă și sveltă în acelaș timp, brună cu păr de abanos și cu ochii albaștri. La prima vedere pare o madonă inocentă, abia coborâtă dintr'un tablou de Rafael. Rafinată și de o vastă cultură, poate să îmbrace ori ce titlu de noblețe, fără ca să se desmintă: Prințesă Spaniolă, Contesă Engleză, Baroană Olandeză, sau vre-o Mare Ducesă din fosta familie a Țarilor. Nici cei mai buni prieteni nu-i cunosc nici numele și nici naționalitatea. Și când toate națiile de pretutindeni, afară de una, se mândresc cu numele strămoșilor, e lesne de înțeles că „la belle Flora“ nu poate să fie decât jidancă.

La belle Rachela vorbește 12 (douăsprezece) limbi, cu aceiași ușurință. Eminentul polițist francez Boucard arată că un marcant personaj politic francez după două întâlniri avute cu „la belle Flora“, n'a ezitat să-și sacrifice soția, pentru a se căsători cu madona spionajului francmasonic. Noroc că ea nu-i ceruse un sacrificiu atâta de mare.

Un vechi președinte de consiliu al Italiei, întâlnind într'o seară, în timpul războiului, la contele Primoli, pe contesa de Pomereu d'Aquitanie (tot Flora era), s'a îndrăgostit nebun de ea. Din acea seară, nelipsită de la brațul „eminentului bărbat de stat“, toate ușile celor mai nobile familii și tuturor miniștrilor, ambasadorilor, etc., îi erau deschise. (Cunosc cazul, perfect adevărat. E vorba de decedatul, fost prim-ministru, Giollitti, grație cărui trupele italiene au fost crunt bătute pe râul Isonzzo, după ce „la belle Flora“ furase planurile de ofensivă, punându-le la dispoziția marelui cartier german, după ce Anglia și Franța ezitară a satisface imediat dorințele de „gheșefturi“ a marilor bancheri jidani în Asia minoră, și când capul armatelor italiene, generalul Luigi Cadorna, fu destituit din înaltul său post și pus la dispoziția consiliului de război de unde scăpă numai cu greu în urma neîntreruptelor intervenții a foștilor miniștri Salandra și Sonnino).

Pentru a ilustra și mai bine de ce-i capabilă să facă o asemenea femeie, voiu mai da un singur și edificator exemplu.

Englezii aveau, în 1916, absolută nevoie ca să-și procure codul secret de semnalizare al marinei germane, cât și cheile de descifrare pentru a putea traduce telegramele transmise din Kiel, submarinelor. S'a recurs atunci la ajutoarele „Serviciului Inteligent“, iar acesta din urmă la serviciul Domnișoarei olandeze Van Poland (tot Flora). In scurtă vreme, domnișoara ajunge metresa unui prinț de Prusia, comandantul crucișătorului cuirasat „Kronprinzesin Cecilia“. Intr'o seară, însoțind pe amantul ei pe bordul vasului, care se afla în rada dela Kiel, comandantul comise imprudența de a deschide cassa de fier cu documente secrete, pentru a descifra cu ajutorul cheii o telegramă urgentă. In timp ce ofițerul era ocupat cu multiplele operațiuni necesare unei descifrări, spioana a pus mâna pe o broșură cu scoarțele portocalii, ascuzând-o în corsaj. Peste câteva ore, codul secret de semnalizare man călătorea spre Dow Street.

Astfel amiralul Jellicoe, înnind în larg flota germană bătălia sa dela Jutland (13 1916), grație codului furat Flora, a putut interpreta semnele flotei germane, gând victoria prin zădărnic planului întregei flote germ care încercase ruperea bloc și eșirea în largul oceanului

Insuși lordul Balfour a noscut cele de mai sus, dela buna Camerei Comunelor. cul german s'ar fi transfo în dezastru, dacă amiralul coc nu ar fi fost înșelat, tr'un mesagiu telegramă diat de Foreign Office, ca prescria „să urmărească germană ce se refugiază în recția Sud, Sud-Est“, când realitate această flotă spre Nord, Nord-Est. Faim telegramă se datorește. de dată intervenției a vreunei lein Mitzii, din sutele de

Un caz „cușer“

In numărul ultim al gazetei noastre am publicat un apel al unor doamne onorabile din societatea românească timișoreană, pentru înființarea unei secțiuni a **„Triunghiului albastru“ societate creștină a femeilor**, în Timișoara.

Din considerațiuni mai înalte de stimă față de Dinastie și româncele noastre bănățene, nu i-am făcut nici un comentar.

Ulterior, pe cale particulară aflăm, că conducătoarele „triunghiului“ din București, au de gând să aleagă de prezidentă a secțiunei timișorene, pe doamna Totisz, jidoavca, cunoscutului industriaș decorat cu toate decorațiile românești.

Nu avem posibilitatea de a controla adevărul acestei informațiuni, care dacă s'ar adeveri, ar indigna întreaga țară românească.

O jidoavcă să prezideze o asociație creștină?

Unde s'a mai pomenit așa ceva.

A. S. Regală, Principesa Ileana, patroana acestei asociațiuni, nu are cunoștință de felul cum se învârt șuruburile în jurul acestei societăți. Se vede, că francmasonii au creat-o, cu scopul de a scade încrederea poporului român față de Familia Regală. Triunghiul este semnul francmasonilor și coloarea albastră este coloarea jidanilor sioniști.

Așteptăm, că româncele noastre să nu se amestece aici, până când nu se va vedea ce rost are.

Nu tolerăm știrbirea încrederei noastre față de Familia Regală, prin ficele lui Israel, cari ar avea tupeul de a se înscrie în societăți creștine, **chiar la conducere!**

Nu avem noi destule reuniuni române de femei? Toate dorm în pace și onor.

De dragul doamnei Totisz, femeile române din Timișoara, **nu au dreptul** de a înființa o nouă societate de femei. Un nou „Wagon Lit“.

Casa Regală română, nu poate fi o unealtă în mâna francmasoneriei jidovești, pentru. aceasta garantează 14 milioane de piepturi românești, gata oricând a se jertfi pentru Hristos, Rege și Națiune.

Să nu se mai amestice numele A. S. Regale ,în această afacere „cușer“.

A. Țieranu

Nici un ac dela jidan!

trimise să se desfăteze pe teritoriul englez...

In 1918 Flora apare la Praga, unde a devenit „o mare cocoană **română din Moldova**“. Aci s'a sinucis pentru ea fiul unui mare industriaș ceh, și un mare duce rus și-a cheltuit restul de avere pentruca Flora să plece apoi la Constantinopol — Pera — Palace unde avea să se ocupe îndeaproape cu... operile de caritate întreprinse de Patriarhatul Ecumenic.

Și acum o mică întrebare: La Grande Dame Moldave nu va fi vizitat ea și Bucureștii în trecere spre Constantinopol, sau în zeci de alte împrejurări; Excelențele noastre se vor fi arătat ele mai reci și mai precaute deliseră în țara noastră neutrală, cât celelalte execelențe?

Să ne amintim de invazia Mitzilor și Carolinelor, ce năvăli după isbucnirea războiului mondial; să ne reamintim de elegantele baronese, contese și principese ce populau în număr neobișnuit hotelele noastre și se făceau așteptate la toate ceaiurile oficiale.

Dar acum, după războiu, cât de mare socotim noi oare familia fostului țar, de vreme ce în toate porturile și în toate capitalele răsar sute de foste principese ruse.

Cât de mare să fi fost noblețea ungurească, pentrucă în toate orașele și chiar în satele Ardealului și Banatului, — unde să găsesc trupe, — să roiască numeroase contese... care știu să se împrietinească așa de repede cu oricine și să se căsătorească chiar cu ofițeri români, înalți magistrați, funcționari administrativi sau potentați politici

Astăzi, când armata s'a împestrițat de atâtea minorități, este o crimă ca un ofițer, — depositarul atâtor secrete de Stat, — să aducă în casă o soție care, sub scutul numelui bărbatului, să-și exercite, mai cu temei, și fără nici-o frică, infecta meserie a spionajului; căci din păcate aceste contese știu să capete ascendent asupra soților.

De ce oare, în birourile diferitelor noastre Ministere, oameni de perfectă cinste sunt ținuți la ușă, în timp ce „Frumoaselor Flora, Rosica sau Rachele și (Miselor d-lui Vaida) „toate ușile le sunt deschise fără zăbavă?...

Autorul are perfectă dreptate. Toată lumea știe că țara e plină de tot felul de spioane ce sunt protejatele cutărui domn Deputat, Senator ori Ministru, cocoțat în această situație prostiind, mințind și înșelând poporul și apoi exploatându-i buna credință, spre folosul intereselor sale egoiste și pentru satisfacerea de ambiții vanitoase.

Toate nenorocitele aceste ademenite prin tot felul de promisiuni, cadouri splendide, banchete, serate și baluri aranjate în onoarea frumuseței lor, întrate în slujba „Serviciului Inteligent“ trebue să depună jurământ analog cu cel din lojele francmasonilor, adăogând că sunt gata a se sinucide oricând și ori unde se vor afla primind ordinul dela superiorul ocult, contrar consimt a fi asasinate de cine va crede șeful lor de cuviință. O astfel de declarație criminală a fost găsită în poșeta discretă dela ciorapul drept a unei contese Vera, găsită asasinată într'un parc din Riga în anul 1920 cum ne spune scriitorul polonez S. Radsinsky în cartea sa: „Asasinate Misterioase“ apărută în 1921 la Cracovia.

Așadar „Intelligence Service“ este o foarte puternică armă de luptă de pace și de războiu în mânile Francmasoneriei universale, și să știe că prăbușirea Rusiei, Germaniei și fostei Austria-Ungaria să datorește în majoritate covârșitoare acestei creații criminale, de care noi românii nu numai că trebue să ținem bine seamă dar și să îi urmărim activitatea pas cu pas pe toate căile de luptă socială spre a fi gata pentru orice eventualitate dorind să menținem întregirea neamului făurită cu atâtea jertfe și cu atâta vărsare de lacrime și de sânge.

O altă creațiune criminală a Francmasoneriei universale jidănești e Asociația mondială, cunoscută sub numele **„Young men's Christian Association“ (Asociația Creștină a Tinerilor)**, cu sediul centralei la Geneva și cu foarte mari fonduri bănești.

(Va urma).

Rubrica învățătorului

Politica

IV.

Politică, cuvânt rostit cu atâta căldură de pătimași. Politică, care scoboară și ridică pe ori și cine după noroc, fără să țină seamă de altceva nimic, întocmai unei balanțe, rea croită.

Răutatea nu vine de acolo că, omul nu trebuie să facă politică ci dela faptul că-i rău înțeleasă și făcută de unii cu totul altfel, de cum ar trebui făcută. Fiecare ar trebui să se gândească că odată ales, pus în funcție politică, îi se încredințează puterea de a aplica legile întocmai, bazat pe o dreptate sfântă și nici decum a satisface cerințele pentru favoruri personale. La un examen, la ocuparea unei slujbi și la alte multe lucruri, care ar trebui făcute numai pe baza legii intervine influențele politice, proptele și cuvântul politicianului.

Dar să lăsăm astea, pe socoteala altora și să venim la întrebarea noastră. Trebuie sau nu, să facă învățătorul politică? Da și poate vă mirați că dau acest răspuns. Da, dar cu mare deosebire, față de adevărata politică de partid. Politica lui să fie în afară de orice partid. Politica lui să nu nu fie făcut ca să convingă pe săteni că, cutare partid e mai bun decât celălalt. Să fie o politică bazată pe principii sănătoase, pe adevăr, dreptate și respectarea legilor și conducătorilor.

Politica lui să unească într'un mănunchiu frumos, pe toți sătenii din sat, indiferent de culoare. Să facă politică și totuși să fie neutru!

Meșteșugul unui învățător este de a se ridica mai presus de politica unui partid și a nu se lăsa înșelat de momelele trecătoare. In fața săteanului, el nu cunoaște nici un partid, decât numai principiile sănătoase și mai bune pentru îmbunătățirea țărei.

Invățătorul, nu trebue să facă decât o **politică culturală**. Eșit în afara luptelor de partide, va fi adevăratul conducător al satelor. Va învăța pe fiecare să facă o politică de îmbunătățire personală, a mediul, a satului și a integrității. El va fi cu mult mai folositor așa, decât să-și piardă vremea prin propagande electorale și pe la cuconașii politici cu speranțe visătoare. Nimic nu va fi cerșit, ci totul va fi făcut, prin muncă și unirea sătenilor convinși. Să vedem, care ar avea inima aceia, ca de placul unui partid, să sfarme unirea unui sat, care și-a pus în gând să lupte pentru îmbunătățirea lor? Nimeni, căci politica culturală a învățătorului, nu va fi dăunătoare nici unui partid. Iată în mici linii, care e politica adevărată:

In primul rând e dânsul.

Să fie om cinstit, drept și conștiincios.

Să iubească poporul său și să fie întotdeauna în mijlocul lui.

Să dea concursul său moral, autorităților comunale și tuturor acelora, ce doresc să facă un lucru de bine.

Să-și facă o mică gospodărie, care să fie de exemplu sătenilor.

Moralimente, să fie de exemplu sătenilor.

Să caute ca să nu aibă în sat nici un analfabet.

Să insufle sătenilor, respect pentru lege și conducătorii noștri.

Să deștepte puternic **conștiința națională**, ca poporul să înțeleagă că România cu bogățiile ei, e **numai a Românilor.**

Duminici și sărbători, să țină conferințe populare, din domeniul agriculturei, gospodăriei, etc. așa ca să fie de folos sătenilor.

Să procure sătenilor, momente de înălțare sufletească prin serbările școlare.

Să înființeze căminuri culturale, biblioteci iar seara să adune tineretul la șezători.

Să se intereseze de starea sanitară a satului, îndemnând pe toți la o muncă chibzuită și o hrană suficientă.

Să organizeze coruri bisericești și populare.

Să dea o mare însemnătate sărbătorilor naționale.

Să fie în bune legături cu preotul satului și intelectualii din sat, ca să aibă oricând ajutorul lor.

Să lupte, pentru înființarea de lucruri folositoare și să fie în fruntea mișcărilor de bine pentru sat.

Să fie sfătuitorul de bine, a sătenilor săi.

Acestea și multe alte, făcute cum trebuesc, constituiesc, adevărata politică a învățătorului, fără a fi nevoie să strige că un partid e mai bun decât altul.

Invățătorul care cunoaște menirea lui, nu poate să se dea înlături de la cele de mai sus, pentru placul unui partid sau pofta de a se ridica.

Invățătorul, prin o voință puternică și o răbdare de fier, poate îndeplini cerințele acestei politici, cerute de timpurile de astăzi a marilor prefaceri sociale.

Ori și cine, își poate închipui, cât bine aduce învățătorimea țărei, prin o așa politică, pregătind și făcând conștient pe săteanul nostru de adevăratul lui rost și chemare, pentru propășirea țărei noastre.

In micul sat, se va simți mai fericit, lângă sătenii săi, decât acolo, unde poate să-l ridice pentru o clipă politica.

Invățători! Cimentați legătura voastră cu săteanul nostru, prin o politică culturală și luați frâul satelor, fără a ține seamă de pofta unui sau altuia, ca să le puteți conduce pe adevărata cale a **binelui, frumosului și adevărului.**

Faceți din unirea voastră cu sătenii, o stâncă grea care să se rostogolească sfidătoare peste putregaiurile ce se ridic în fața ca niște duhuri rele, croind adevăratul drum...

Ferice de satul în care învățătorul și-a văzut roadele politicei sale culturale, după cum și de învățătorul care și-a pus în gând să lepede jugul apăsător a vreunui partid politic, — neuitând însă, că an cu an săteanul își curăță livada de omizi, dacă vrea să aibă fructe din belșug. Omizi avem destule și tare bine ne-ar face stârpirea lor!

Gheorghe Atanasiu.

Ei au tot, și ei țipă

Comerțul, industria, finanța din țară,
Evreii o stăpânesc și o țin în ghiară,
Bursa și valuta ei le mânuesc,
Afaceri fără muncă, veșnic învârtesc,
Editură, presă, agenții cu spor,
Le acapară, sunt în mâna lor...

Ținură cu nemții, când fuse momentul,
Ș'apoi, le dădu, drepturi Parlamentul,
Acum, slăvesc pe: Trotzki, Béla și Lenin,
Iar cu Americanii ne-au făcut venin.

Vor să ne convertească și la păgânism,
Să ne molipsească și de bolșevism,
Că, așa-i blestemul lor, așa e jurământul:
Unde se așează, să svânte pământul...

Universu 'ntreg, să-l tulbure mereu,
Ca, la pescuit, să nu le vie greu,
Apoi, tot ei să țipe și să facă gură,
Că sunt asupriți, că li-se-arată ură...

Oprească-și ei pornirea, muncind să ne iubească.
Și 'n liniște și pace, cu noi o să trăiască;
Iar de-i rea România, Ardealul, Bucovina,
Atunci: ce mai așteaptă?... Să plece în Palestina!...

I. GH. GOLOGAN

Minunea din noaptea spre Buna Vestire

In insula Tinos, din Arhipelag, în Biserica Buna-Vestire se află o icoană făcătoare de minuni, care în grecește se numește Evanghelimos (adică. Evanghelistria — icoana care cuprinde buna-vestire a Maicei Domnului, sau Maica Domnului bună vestitoare).

La hramu bisericei și al icoanei din Tinos întotdeauna sosesc (din depărtări) zeci de mii de închinători: creștini, turci, iudei, sirieni și alte neamuri cari aduc acestei biserici diferite daruri de valoare. După urma icoanei, biserica aceasta întreține spitale, aziuri, școli, biserici sărace, elevi la studii, studenți la Atena și în străinătate, înzestrează fete sărace și acordă tot felul de ajutoare la locuitorii acestei mici insule sărace.

Mai înainte de-a descri — după ziarele grecești — minunea întâmplată de curând în Grecia (Pireu și Tinos) amintesc aici, că această sfântă icoană a scăpat de pe patul morței — în anul 1914 — pe regele Constantin al Greciei, tatăl actualului ex-rege George, ginerile M. S. Reginei Maria a României. (Vezi broșura: Minunile icoanei Maicei Domnului, cu ultimele minuni

Onor. abonați
sunt rugați a achita abonamentul

BCU Cluj / Central University Library Cluj

săvârşite în Grecia, descrise după Ieros, Sindasmos, organul Mitropoliei Ateniene şi al Sfântului Sinod al Bisericei Greceşti, de Preot hagiu Grivas D. Cruceanu, doctorand, Editura românească Gh. Iliescu, str. Olarul Nou 19 bis, preţul 10 lei).

In noaptea de 24 Martie a. c. — pe timpul privegherei — s'a întâmpat o nouă minune în biserica Buna Vestire din Tinos precum şi în biserica din Pireu, cu hramul tot Buna Vestire. Ambele biserici — departe una de alta la sute de mile şi despărţite de mare — erau tixite de lume. Şi pe când se citea de către preoţi Paraclisul Maicei Domnului, apare Sfânta Fecioară cu mâinele întinse către publicul care se găsea în biserică.

In numărul viitor vom aduce la cunoştinţa cititorilor noştrii raportul Episcopului Antim al Pireului către Sfânta Mitropolie din Atena, referitor la apariţia Maicei Domnului.

Preot **G. D. Cruceanu**
Hagiu, Doctorand.

„Ardealul“, Braşov.

Din viaţa satelor noastre

Bacova. Femeia Maria Hut, în etate de 20 ani s'a sinucis prin strangulare, din cauza unei boale.

S'a sculat în zori de zi şi a spus bărbatului, că merge să hrănească vitele. S'a suit în podul casei unde s'a spânzurat.

Chişoda-nouă. La o petrecere aranjată în localul „La chinezul“, salahorul Iosif Karina, în stare de beţie a lovit cu cuţitul pe un muncitor.

Iată unde duce beţia pe om.

Deta. Zilele trecute, pe străzile oraşelului Deta a fost deţinut pentru vagabondaj, săteanul Ion Petru, originar din judeţul Cetatea Albă, din Basarabia. Petru a avut o modestă gospodărie, care în urma anilor răi şi a foametei ce bântue în aceasta regiune, a devenit cerşitor şi a luat lumea în cap.

Condus de doi sergenţi spre primărie, pe drumul principal, a scos revolverul din buzunar şi l'a descărcat asupra sa. Nenorocitul a murit pe loc.

Iată drama unui român, în ţara sa proprie, unde 200 familii jidoveşti basarabene, refugiate de acolo, ne mai având ce specula pe spinarea populaţiei creştine, ajunsă la sapa de lemn, află imediat locuinţă şi ocupaţiune, în oraşul Timişoara.

Bănăţeni, nu uitaţi cazul Basarabianului Petru, fiindcă de pe urma jidanilor, ce ne-au invadat, vom ajunge în curând şi noi la soartea nenorocitului Petru. Jidanii ne-au adus şi pe noi la sapa de lemn.

Guttenbrunn. Pompierii voluntari şi-au serbat jubileul de 50 ani, de existenţă. La aceasta serbare au luat parte toate organizaţiile de pompieri voluntari şvăbeşti, din întreg judeţul nostru.

Dl. Const. Diminescu a rostit o cuvântare despre însemnătatea serbării.

Oare unde sunt organizaţiile pompierilor voluntari **români**, din acest judeţ?

Există ele sau nu?

Şi dacă nu există, de ce nu se înfiinţează, fiind puse în serviciul binelui obstesc.

Bineînţeles, reprezentanţii partidelor noastre politice nu se ocupă cu asemenea lucruri, din cari nu le prea rezultă câştig bănesc.

Moriţfeld. Asociaţia bănăţeană a corurilor şvăbeşti a aranjat la sf. Rusalii, o emulare de coruri, care a reuşit foarte bine. Au luat parte toate corurile din plasele Deta şi Gătaia.

Tot în aceasta zi au avut loc emuări de coruri şvăbeşti şi la Ciacova şi Glogovaţ. In localitatea din urmă s'a dat şi un banchet, la care au luat parte peste 500 persoane.

Oare când vom ajunge şi noi românii din România-Mare, şi în special, bănăţenii, vestiţi cu corurile noastre, să imităm pe şvabi, cari nu se pot lauda cu o artă muzicală aşa de bogată. ca plugarii noştri români de aici?!

Parţa. Dl. subsecretar de stat la Ministerul de Agricultură şi Domenii, Dobrescu, a vizitat herghelia statului, din aceasta comună, cu ocazia reîntoarcerii domniei sale dela serbările din Alba-Iulia.

Ce bine ar fi făcut dl. Dobrescu, dacă ar fi vizitat şi pe nenorociţii colonişti sau pe cei înproprietăriţi din acest judeţ, ca să se convingă de mizeria în care trăesc aceşti oameni.

Se vede, că armăsarii îl interesează mai mult.

Sânnicolaul-mare. Egyed Bertalan, preotul unitar, în ziua serbărilor dela Alba-Iulia, a luat o mare doză de luminal, cu intenţia de a se sinucide. In stare de intoxicaţie gravă, a fost transportat la spital, unde i s'a făcut o spălătură stomocală. Se află în afară de ori ce pericol.

Sermanul ungur, — amărât probabil de soartea fostei Ungarii, — a vrut să se sinucidă în ziua serbării unirii tuturor valahilor.

Aşa să-şi iubească şi românii neamul şi ţara!

Informaţiuni

Serbările dela Alba-Iulia au decurs în deplină ordine, conform programului bine întocmit. Au luat parte peste 400.000 români, veniţi din toate judeţele ţării. A fost o însufleţire mare pentru ideea unităţii naţionale româneşti. Au luat parte şi mulţi saşi, şvabi şi unguri, purtând table cu inscripţia: **Trăiască România-Mare.**

Un episcop conştient. La serbările aranjate cu ocazia zilei de Zece Maiu, P. S. S. Ghenadie, episcopul Buzăului, a alungat pe rabini de pe tribuna oficială.

Foarte bine a făcut!

Comparaţi pe episcopul Ghenadie al Buzăului, cu episcopii noştri din Carnsebeş, cari invită pe rabini să le scrie articole de fond, în gazete eparhiei Caransebeş — şi trageţi concluzia.

Guvernul desfiinţează sinecurile. Gazetele guvernamentale aduc ştirea, că guvernul va desfiinţa toate posturile de diurnişti şi nu va mai plăti diurne. Se vor suprima oare şi diurnele d-lui Vidrighin, directorul general al C. F. R., preşedintele Camerei Agricole, şeful apelor timişorene şi membru în Comisia superioară hydraulică din Bucureşti???

Camăta legală este de 15½%. In urma ridicării reescomplului Băncii Naţionale, la 9½%, celelalte bănci au fost silite să-şi ridice, în mod **legal**, dobânda la 15½%.

Aceasta însă nu înseamnă, că nu vor lua 25—35% după banii împrumutaţi, dată fiind împrejurarea, că nimeni nu le controlează activitatea.

Parcul Şcoalei de Conductori Silvici „Casa Verde“. Duminică 26 Maiu 1929 va avea loc o mare „Serbare Câmpească“ urmată de dans, organizată de elevii şcoalei cu următorul program. Teatru, Recitări, Coruri, Muzică. Diferite surprize: Tombolă, Popice, Bătae cu confetii şi serpentină. Premiu de frumuseţă etc. Muzica militară va distra onor. public. Bufet bine asortat. Grătar special. Autobuzele T. C. T. vor circula tot timpul serbărei. Preţurile: Loc I. 60, loc II. 40, Studenţi 20 Lei. Inceputul la ora 6 p. m.

Organizaţia f. voluntari bănăţeni.

CONVOCARE.

Toţi membrii şi delegaţii U. f. v. r. sunt rugaţi a lua parte la Adunarea Generală a desp. Belinţ—Chizătău, care se va întruni în ziua de 2 Iunie a. c. ora 11 în Casa Naţională din Chizătău.

Toţi voluntarii din jur sunt rugaţi a lua parte, de asemenea şi domnii ofiţeri, cari ne iubesc.

Uniunea f. v. r. trebue reorganizată prin punerea în fruntea ei a oamenilor de muncă.

Serbările dela Alba-Iulia au dat dovada inactivităţii conducătorilor noştri de până acum.

Fraţi voluntair, veniţi cu toţii la adunarea noastră.

Belinţ, la 22 Maiu 1929.

Pentru desp. Belinţ al U. f. v. r. **D. Lăzărel Lăzărescu.**

Societate de asigurare distinsă caută incasant serios cu fixum care este capabil de a achira şi clienţi noui. Adresă la redacţia ziarului.

Fără comentar

Judecătoria Urbană I. Timişoara.

No. 18.880/5/1928.

PROCES-VERBAL

dresat la 15 Martie anul 1929, în procesul reclamantelui **Dr. Eduard Huszar contra pârâtului Nicolae Hary pentru 50.000 Lei.**

Fiind de faţă:

Din partea instanţei: Iosif Virany judecător, Gh. Morar grefier.

Pentru părţi: p. recl. Virgil Dogariu, p. pârât Dr. Ioan Popovici şi ambele părţi personal.

Schimbând se judecătorul, părţile repetă desbaterea. Reclamantul personal încredinţează pe avocatul Dr Virgil Dogariu.

Reclamantul anexează note cheltuelilor adică mai exact nota cheltuelilor muncii depusa.

Pârâtul obiecţionează poziţiile: 5, 6, 8 9, 10, 11, 12, 13, 21, 22. 29, 30 şi 31 **expunând că a existat o convenţie pe de oparte între pârât, iar pe de altă parte între reclamant şi avocaţii Dr. Risztics şi Dr. Rasko, că aceştia împreună cu reclamantul să exopereze concediarea şi pensionarea pârâtului, care a fost notar, apoi permutarea notarului Schwartz din Cenei şi numirea lui Szabados în locul lui Schwartz, menţionând, că Szabados este ginerele pârâtului. Potrivit convenţiei pârâtul s'a obligat a plăti, însă numai pentru cazul că avocaţii vor succede — suma de 250.000 Lei; deoarece n'a reuşit, avocatul Dr. Risztics a şi restituit pârâtului convenţiunea depusă în suma de 150.000 Lei.**

Pârâtul recunoaşte pentru poziţia 1 (una) 600 Lei, pentru 2 (doua) 300 Lei, p. 4 (patru) 600 Lei, poz. 7. (şapte) 500 Lei, poz. 14 (patrusprezece) 400 Lei, poz. 15 (cincisprezece) 500 Lei, poz. 18 (optsprezece) 500 Lei, poz. 19 600 Lei, poz. 20 şi 26 2700 Lei, poz. 23 500 Lei, poz. 24 300 Lei şi pentru poziţiile 25, 23 şi 33 câte 150 Lei, laolaltă 9050 Lei; de altfel cere citarea martorilor propuşi.

Reclamantul cere audiarea sa sub jurământ în subsidiar, cere sentinţă în parţial pentru suma recunoscută.

Decis:

Judecătoria ordonă audierea martorilor propuşi de pârât, care vor fi citaţi după timbrare. In privinţa propunerei reclamantul va hotărî după audierea martorilor.

Termen nou la 20 Aprilie ora 9, 1929.

S'a pronunţat sentinţa parţială anexată.

Citit aprobat.

D. c. m. s.

L. Virany ss. **Dogariu** ss.
Gh. Morar ss. **Popovici** ss.

Mica Publicitate

De vinzare o casă în Satchinez, cu şase camere, zidită în anul 1924. In casă se află o crişmă al cărei inventar se vinde cu casa. Grajd pentru 8 vite. Pivniţă cu beton. — Adresa: *Ioan Soboteleanu,* Satchinez, judeţul Timiş-Torontal.

Judecătoria rurală Jimbolia.

No. G. 856/1929.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul delegat judecătoresc aduc la cunoştinţă, că în urma decisului No. 167/1929 al jud. rurală Jimbolia, în favoarea lui Comuna politică Comloşul-mare, repr. prin Dr. Cornel Ţeicu din Timişoara, pentru suma de 1000 Lei capital, interese de 10% dela 15 Septembrie 1925, 668 Lei spese şi cele mai obvenite se defige termen spre efectuarea licitaţiei pe ziua de 4 Iunie 1929, ora 3 d. m. în comuna Lunga, la locuinţa urmăritului No. casei 218, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate sub procesul verbal de execuţie No. G. 856 1929, şi anume: 3 purcei albi şi un şezut de piele, preţuite în valoare de 2000 Lei.

Jimbolea, la 16 Mai 1929.

Sever Cădariu, del. jud.

Primăria Municipiului Timişoara

No. III. 14.260.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Primăria Municipiului Timişoara dă în intreprindere prin licitaţie publică confecţionarea a 240 garnituri necesare personalului de mişcare dela Tramvaelor com.

In scopul acesta se publică licitaţie pe ziua de 5 Iunie 1929 ora 10 a. m. în biroul de licitaţie al Primăriei.

Amatorii vor prezenta la aceasta dată ofertele, semnate, timbrate, închise, sigilate şi provăzute cu garanţie de 10% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini şi condiţiunile de licitaţie se pot primi la direcţiunea Tramvaelor comunale, zilnic în orele oficiale.

Timişoara, la 16 Aprilie 1929.

Primăria Municipiului Timişoara.

Primăria Municipiului Timişoara

No. III. 14.409.

LICITAŢIE PUBLICA.

Uzina electrică comunală Timişoara necesită 2267 m cablu subteran pentru 3×50 mm² 12 Kv cu garnituri de cablu conform specificaţiei din caietul de sarcini, care se poate primi la Direcţiunea numitei uzine contra plată anticipată. Preţul caietului de sarcini şi a desemnelor cuprinse în el este de 500 Lei.

Pentru procurarea acestor materiale se publică o licitaţie pe data de **2 Iulie 1929 ora 10 a. m.,** la Primăria Municipiului Timişoara, Biroul licitaţiilor publice. Ofertele semnate, închise, sigilate şi provăzute cu o garanţie în numerar sau efecte de stat în valoare de 10% asupra sumei oferite se vor prezenta la data licitaţiei.

La licitaţie se vor admite numai fabricanţi, intermediarii sunt excluşi.

Timişoara, la 26 Aprilie 1929.

Primăria Municipiului Timişoara.

Primăria Municipiului Timişoar

No. III. 13947.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢI

Primăria Municipiului Timişoara, necesită pentru Agronomia com. 2 maşini de secerat.

Procurarea acestor maşini s va face prin licitaţie publică c se ţine la 15 Iunie 1929 ora 10 m. în biroul de licitaţii al Primăriei.

Amatorii pentru a fi admişi la licitaţie vor înainta ofertele lor timbrate, semnate, închise sigilate şi provăzute cu garanţi det 10% în numerar sau efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini cum şi condiţiunile de licitaţie se pot prim la serviciul economic com. zilnic în orele oficiale. (1111

Timişoara, la 19 Aprilie 192

Primăria Municipiului Timişoara.

Primăria Municipiului Timişoar

No. III. 13947.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢI

Primăria Municipiului Timişoara necesită pentru Agronomia com. un tractor.

Procurarea acestui tractor s va face prin licitaţiet publică c se va ţine la 14 August 1929, or 10 a. m. în biroul de licitaţii a Primăriei.

Concurenţii vor înainta la a ceastă dată ofertelet timbrate semnate, închise, sigilate şi pre văzute cu garanţie de 10% în numerar s'au efecte de stat asupra sumei oferite.

Caetul de sarcini cum şi condiţiunile de licitaţie se pot primi la serviciul economic com. zilnic în orele oficiale. (1112)

Timişoara, la 19 Aprilie 192

Primăria Municipiului Timişoara.

No. 1443/929.

AVIZ.

Pentru darea în intreprindere a lucrărilor de construire şcoalei primare rurale din comuna Sangeorge, în ziua de 2 Mai 1929, ora 11 a. m. se ţine licitaţie publică (Prefectura judeţului Etaj II. No. 81), conform publicaţiunii inserate în Monitorul judeţului Timiş-Torontal.

Comitetul şcolar judeţean

Corpul Portăreilor Tribunalului Timişoara.

N. 1376/1929.

PUBLICAŢIE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul portărel aduc la cunoştinţă publică, că în urma decisului cu No. G. 908/1929 al Judecetoriei Urbane I. Timişoara, în favorul lui Ioan Wuchner reprezentat prin Dr. Dimitrie Bottez avocat din Timişoara pentru suma de 1050 Lei capital, interese de 10% dela 22 Noembrie 1928 şi pentru spese în 291 Lei deja stabilite şi cele ce se vor mai stabili, se fixează termen pentru efectuarea licitaţiunei **pe ziua de 3 Iunie 1929** ora 15.30 în Timişoara I. Calea Aradului la Stabilimentul firmei Schaar şi Hamory pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate şi anume: motor electric, maşină de strung etc., preţuite în 64.000 Lei.

Timişoara, la 5 Maiu 1929.

Györgybiro, portărel.

Rugăm
Achitaţi abonamentul!

Institutul de Arte Grafice „CARTEA ROMANEASCA“ Sucursala Timişoara, Piaţa Tepeş-Vodă 2. — Telefon: 1200.